

dobivajo 5 do 25% svoje plače. Na koncu leta dobi vsak delavec še primeren del čistega dobička. Na tak način bi bilo socialno vprašanje že kmalu rešeno na zadovoljnost vseh, ki so poštenega mišljenja.

Poročila SLS.

Občni zbor krajevne organizacije SLS v Loki pri Zidanem mostu se vrši v nedeljo, dne 16. t. m., takoj po prvi sv. maši v društveni sobi. Spored: Volitev ožjega in širšega odbora, slučajnosti.

Mislimo pravočasno na Mohorjevo družbo!

Te dni se razpošiljajo knjige Mohorjeve družbe med naročnike. Nad 51.000 slovenskih družin se jih bode razveselilo in premožni in siromašni bodo preživljali lepe zimske večere ob zanimivih povestih in poučnih knjigah. Vse bo bralo povest »Višarska polena«, pregledovalo Koledar, se učilo iz Malove »Zgodovine slovenskega naroda« in se seznanjalo z našo neposredno preteklostjo iz Kranjske knjige »Kako smo se zedinili?« Življenje svetnikov bo koristno neteljsko berilo za stotere, ki želijo vsaj za kratek čas odtrgati svoje misli od vsakdanjosti in gledati v duhu življenja junakov, ki so izvršili velika dela Bogu v čast in bližnjemu v korist. In vse te knjige so dobili ljudje za borih 20 Din — torej za nekaj več nego stane liter vina. Posamezna knjiga bo veljala samo 4 Din.

Če preišljujemo veselje, ki ga nam daje Mohorjeve knjige tisočem in tisočem, si ne moremo kaj, da bi ne želeli, da bi bili tega veselja deležni kar mogoče vsi Slovenci. Saj je cena 20 Din tako neznatna, da jo vsaj s skupnimi močmi zmore pač vsaka družina. Danes smo še precej daleč od tega, da bi prišla Mohorjeva knjiga res v vsako družino. Če vzamemo vso Slovenijo, pride en Mohorjan povprečno na vsakih 25 oseb, in sicer v ljubljanski škofiji že na vsakih 21 oseb, v lavantinski pa šele na 28 oseb.

Zato se pa pobrigajmo kar mogoče pravočasno, da se bo letos število Mohorjanov v vsaki župniji še znatno dvignilo! Vedno imejmo pred očmi, da izkažemo vsaki družini veliko ublugo, če jo opozorimo na Mohorjevo družbo! Ozmimo se okrog sebe, pa bomo videli tega ali onega znanca in prijatelja, ki še ni naročen na Mohorjeve knjige. Pokažimo mu letošnji Koledar, opozorimo ga na to, kako lepe knjige dobi lahko skoro zastoj čez leto dni — pa nam bo kdaj še hvaležen, da smo spravili v njegovo hišo ta vir lepe zabave in pouka.

Vsakdo, ki bere te vrstice, naj sklepe: tudi v naši župniji se mora letos število Mohorjanov dvigniti! Tudi na vsaki župniji se mora približati cilju, da naj bo Mohorjeva knjiga v vsaki slovenski hiši!

NOVICE

PROSLAVA 10LETNICE OBSTOJA NAŠE DRŽAVE V MARIBORU.

Maribor je proslavil 10letnico osvojitve in 10letnico obstoja naše države tako slovesno in veličastno, da smo lahko ponosni na to slavo vsi Slovenci. Zbralo se je v soboto iz Maribora in cele Slovenije nad 25 tisoč ljudi. Z obilno udeležbo je pokazalo posebno podeželsko ljudstvo, da zna ceniti 10 let že slovenski Maribor in našo narodno — lastno državo. Slovesnosti so se udeležile vse naše organizacije in društva. Na manifestacijskem zborovanju na Glavnem trgu je v soboto dopoldne priklopelo navdušenje naroda do vrhunca. Npregledne ljudske množice so se veselile pomenljive 10letnice in vse je poteklo brez najmanjšega dogodka, ki bi bil kvaril slavlje. S proti pričakovanju obilno udeležbo, z vzornim vedenjem in z navdušenostjo je pokazala v toliko tisočih v Mariboru zbrana dežela, da smo Slovenci zavedeni in kulturni narod, ki tudi res zasluži, da je njegov voditelj dr. A. Korosec pri krmilu naše 10letne države!

Srbski generali in dostojanstveniki, ki so videli to zadnjo mariborsko proslavo, so javno in glasno priznavali, da tako številne udeležbe, tako ganljivega navdušenja in vzornega obnašanja ljudskih množice še niso videli.

† Dekan Anton Novak. V Gornjem gradu je umrl tamošnji župnik in dekan Anton Novak. Pokojni je bil rojen leta 1869 v Šoštanj, posvečen v mašnika dne 25. julija 1894 ter je služboval kot kaplan oziroma provizor v Majšpergu, Novi cerkvi in Špitaliču, kjer je dne 2. julija 1900 postal župnik. Od 1. maja 1909 je župnikoval v Kamnici pri Mariboru, s 1. novembrom 1919 pa je nastopil mesto župnika v Gornjem gradu, kjer je postal dne 15. decembra 1921 dekan. Za svoje zasluge na polju dušnega pastirstva je bil imenovan leta 1923 za duhovnega svetovalca. Bil je priljubljen dušni pastir in vzoren duhovnik. Pogreb je bil danes v četrtek.

Duhovniške spremembe. Gospod kaplan na Bizeljskem Jurij Pribožič pride za provizorja v Zagorje. Gospod kaplan na Pilštajnu Adolf Adamič je prestavljen na Bizeljsko.

Smrt zavednega moža. Preteklo soboto je bil v Gomilici (Slov. Krajina) izročeni črni zemlji posestnik Fr. Sobočan, brat dveh mis.-lazaristov: že umrlega dr. Ivana in še živega M. Sobočana, ter stric gospoda kaplana Fr. Kolenca. V najlepši moški dobi je postal žrtev neizprosne jetike. Z umrlim je izgubila SLS enega najbolj vnetih pristašev. Sploh je bil umrl navdušen Slovenec že takrat, ko se o slovenstvu ni smelo govoriti. Imel je celo kopicu slovenskih knjig, ki jih je sam rad prebiral in jih dajal tudi drugim. Bil je mož-poštenjak,

zato ga je vsak spoštoval. Kako priljubljen je bil, je pokazal pogreb. Na zadnji poti ga je spremljala velika množica ljudstva. Ob odprtem grobu se je poslovil od njega gospod kaplan Kolenec. Prizor je bil tako pretresljiv, da ni ostalo nobeno oko suho. Umrli je zapustil mlado ženo in dvoje nepreskrbljenih otrok. Za ubogo ženo je udarec tem večji, ker je letos pokopala že dva otroka in je bil mož že tretja žrtev, ki jo je morala dati v kratkem času.

Vojni tovariši! Prosimo vse podružnice ZSV in odbore za spomenike, naj pošljejo svoje delegate in zapornike prav gotovo dne 9. decembra v Ljubljano k sestanku delegatov in občnemu zboru zveze. Najpreje bode sv. maša ob 8. uri pri sv. Petru, potem ob devetih zbor v salonu tovariša Rozmana, ne daleč od tam, po domače »pri Jerneju«, Sv. Petra cesta 85. Vsak tovariš iz svetovne vojne dobro došel! Tovariši, pridite ali pošljite zapornike! — Glavni odbor Zveze slovenskih vojakov v Ljubljani.

Drzna stava. Dne 1. decembra ob 12. uri se je doigrala na glavnem mostu v Mariboru drzna stava. Trgovski pomočnik Emerik Potočnik je skočil v Dravo z mosta. Njegovi prijatelji so ga že čakali s čolni, da so mu prihiteli na pomoč, ko se je pokazal iznad valov. Potočnik je zatrjeval, da si je privoščil ta nevarni skok za stavo.

Novice iz Ormoža. Prav je rekel zadnjič nek stari kmečki modrijan, da Bog ni še nikoli zagospodaril. Kako smo namreč vzdihovali, ko smo tako malo krme pridelali, pa smo si prihranili zdaj mnogo krme, ker je bilo tako dolgo lepo vreme in se je mogla živina pasti. — Še nikdar se ni v Ormožu na sejmu tako kradlo, kot na zadnjem sejmu. Bilo je dosti jokanja, jeze in strahu, ko je sedaj nemu, zdaj drugemu kaj izginilo iz žepa. Orožniki so pridno zasledovali žeparje in jih tudi nekaj polovili. — Kradli so ponajveč takozvani »beli cigani« iz neke hrvaške občine blizu Čakovca. V dotični občini obstoji ba je samo ena organizacija: tatinska. Kdor več nakrađe in predrznejše nastopa, ta je večji junak. Ljudje! Drugič pa bolj pazite na denar! Boljše je: drži ga kot lovi ga! — Proslave 10letnice ujedinenja v Mariboru se je iz naše are udeležilo vsaj 180 do 200 ljudi.

Nesreča nikdar ne počivala. Preteklo sredo se je zgodila nesreča, ki je pretresla ves Miklavž pri Ormožu. Šolski otroci so se opoldan po končanem pouku igrali. Pri tekanju se je Stanko Šnajder, učenec 5. razreda, spotaknil in padel. Nesreča je hotela, da je imel v notranjem žepu širok čevljarški odprt nož. Ta se mu je pri padcu zasekal v prsi in mu zadal 6 do 7 cm globoko ter 4 cm široko rano. Ponesrečenec je bil takoj ves krvav. Na ves glas je kričal, dokler se ni zgrudil brezzavesten na tla. Ubogi učenec se je nad eno uro boril s smrtjo in nikdo ni upal, da bi ostal pri